

hucynis, mjezy kotorymi ja ten wěšy som. Ale to godta jo mi gnada wopokazana, aby wosebne nade mnu Jezus Kristus wopokazał tu scerponosi k jadnej rownosti z rjnkym tym, kotkore w hogo wěriš terbe ktomu imernemu žywenju.

Tu nadeju a wěru měj ty teke k Bogu tak dobre ako swěty Pawel, ja ty buďoš blazni a strowy.

To godta gaš jo Bog z nami, chto co napřediwšo nas byš? Koby teke wojezo letnego syna njo tonował, ale jo jago za nas z rjnkych tam dał, kak ta won nam nederbět žiž z nim daš? Chto co tebe nent přestkaržy? Bog jo tudy, kenš tebe přawego hucyni. Chto co tebe rakleš? Kristus jo tudy, kenš jo humš, jo wlele wěcej, kenš jo goře stanul, koby jo na přawej ruce božej a zagrona tebe, to pišo wěty Pawel k tym //

Rom. na 8. st., 1. Johan. 5 st. Šo coš wot Boga jo rozono, do- Kij: 149
bydne na ten swět, naša wěra jo to dobyše, ako jo na ten swět dobyta. To dobyše jo tebe Kristus wərbował ze wojeju směršu.

A ty možoš nerknuš z tym swětym Pawlom: Ta směrš jo požreša w tej mocy. Směrš, žo jo twoje žegadšo abo kopjo? Kela, žo jo twoja moc? Bogu buď cecš, kenš nam tu moc dał jo přez našego kněza Jezum Kristusa. Laj, nent niema daniž grěch daniž směrš daniž cark něco na tebe, a niemožoš tebe wot Kristusa wottarnuš ako Kristus sam groni Joh. na 10. st.: Moje wojeje sluchaju moj glos a ja znajom je a woni folguju mi a ja dawam jim to imerne žywenje a woni nepadu wokolo piš a nicht mi jich nēburšo z mojeje rukš kutarnuš. Ten wošc ako mi je dał jo, ten jo wěšy nēali žycho a nicht niemožoš jich z mojejo wošca rukš kutarnuš; ja a wošc smej jedno.

Přeto, luby okowek, nederbiš ty se bojaš daniž tužny byš twojich grěchow dla wlele mēdej zacwiřlowas, dokularž Bog a jago gnada wětša jo nēali twoje grěchy. // Ako teke //
swěty Johan 1. Joh. 4. st. pišo: Ten kenš w nas jo, ten jo wěšy nēali ten, kenš ako w tom swěte jo. Přeto nēboj se před) 150

Yamanus meito: zeginuš, humšes